

Bet. o. Lovf. om Søværnets Ordning.

Bilag A.

Marineministeriet. Kjøbenhavn, den 5te August 1879.

Hermed 6 Bilag.

I Henhold til Bestemmelsen i § 48 af Lov om Søværnets Ordning af 24de April 1868 skal denne Lov atter underkastes en Revision i den forestaaende Rigsdagsamling, og Ministeriet har derfor paany taget Spørgsmaalet om Søværnets Ordning under Overveielse og udarbejdet det medfølgende Udkast til et Lovforslag herom. Dette Udkast har Ministeriet imidlertid ønsket at forelægge til Betænkning for en af Officerer i Flaaden og Teknikere ved Orlogsoverstet sammensat Kommission under Deres Excellences Forsæde, og til at indtræde i denne Kommission beordres:

Chefen for Søofficerskorpset, Admiral Wisberg,

— — Orlogsoverstet, Kommandør Krieger,

Direktør for Skibsbyggeriet, Maskin- og Bygningsvæsenet N. C. Lugen,

Chef for Søofficersskolen, Kommandør Carstensen og

Kapitain G. J. G. Mac-Dougall.

Kapitain P. C. S. U. Sessen forretter Tjeneste som Sekretær ved Kommissionen.

Med Hensyn til det Kommissionen forelagte Udkast skal bemærkes, at det i alt Væsentligt er overensstemmende med det Lovforslag, som i Rigsdagens Samling 1876—77 blev vedtaget af Landsthinget, og som dernæst med ubetydelige Ændringer har været forelagt i de to følgende Rigsdagsamlinger. Det vil ses, at Udkastet med Undtagelse af dets § 2, der ligesom i de tidligere forelagte Lovforslag giver en forsvrigt temmelig ubestemt, Antydning om Flaadens Størrelse, alene angaar Personellet's Ordning. Det er imidlertid en Selvsølge, at enhver Søværnsordning maa grundes paa Forudsætninger om Materiellets Størrelse og Sammensætning, og det vilde derfor være ønskeligt, om man i selve Ordningsloven kunde have en bestemt Flaadeplan til Udgangspunkt. Da Udviklingen paa Søværnets Omraade imidlertid er af den Bestaafenhed, at der vanskelig for Tiden kan opstilles en skarpt betegnet Plan for et større Antal Kar, skal man her indskrænke sig til kort at fremskille Ministeriets Anskuelse om de Retninger, hvori man bør gaa ved Flaadens successive Fornyelse og Udvikling, samt om den omtrentlige Størrelse, hvortil Flaaden bør søges bragt, hvilke Anskuelse forsvrigt i alt Væsentligt stemme med dem, som have ledet Ministeriet ved de i tidligere Rigsdagsamlinger forelagte Lovforslag om en ekstraordinær Forøgelse af Flaaden og ved de Begjæringer, der med Hensyn til Nybygninger ere stillede ved Forslagene til de senere Kars Finantslove. Grundlaget for disse Anskuelse har været det, at, da næsten alle de Magter, med hvem vi kunne tænkes at komme i Krig, have Flaader, der ere langt større end den, som vi, selv med den største Anstrengelse af vore Kræfter, kunde tilvejebringe, maa vi i fremtidige Krige i Reglen indskrænke os til at forsvare vore egne, nærmeste Farvande. Andre Formaal, som i og for sig kunne være ønskelige, saasom at forsvare fjernere Besiddelser, at beskytte vor Søhandel og søge at forstyrre Fjendens, maa vi næsten se ganske bort fra. Da Flaaden aabenbart maa indrettes med det Maal for Øie, at den kan gjøre den størst mulige Modstand i det for os ugunstigste Tilfælde, naar vi staa ene ligeover for en betyde-

Udvalgenes Betænkninger.